

KULTUR 3 mars 2018 12:46

Knivskarpt drama i klassrumsmiljö

Manus: Alexandra Loonin och ensemblen. Regi: ensemblen.
Musik, ljud: Jonas Åkesson. Medverkande: Malin Molin, Oskar Stenström. Sanne Ahlqvist Boltés. Banditsagor, Malmö 2.3

Boel Gerell

FÖLJ SKRIBENT

Sanne Ahlqvist Boltés, Malin Molin (längst fram) och Oskar Stenström i "Hemligt".

Bild: ALEXANDER TENGHAMN

Är ni från tidningen?

Ta en bild på mig, snälla!

Skriv något om mig!

Scenkonst med unga blir lätt en stimmig historia och nu befinner vi oss dessutom på barnens eget territorium, i ett klassrum på Möllevångsskolan i Malmö. Med den skillnaden att det är de tre skådespelarna i Banditsagor som tar plats i bänkarna i salen. Kring dem förvandlas kvarglömda ting och ryggsäckar till rekvisita i en berättelse om vänskap, svek och mod.

I ett hörn av rummet har kompositören Jonas Åkesson riggat en utrustning som gör det möjligt för publiken att ta del av skådespelarnas repliker och inspelningar av musik och inre monolog simultant, via hörlurar. Och det förunderliga sker att så snart lurarna trätts över de livliga femteklassarnas öron, blir koncentrationen total.

I en rad uppsättningar har Banditsagor vidgat ramarna för rummet och gett plats för flera parallella berättarplan via smarta tekniska lösningar, ofta med verkligheten som fond. Som i "Game Over", där den cancersjuka flickan Lisas kamp mot de sjuka cellerna gestaltas i form av ett dataspel som obönhörligt löper vidare i bakgrunden.

Eller vuxenpjäsen "Gallring pågår" som utspelar sig på bibliotek. Via hörlurar får publiken tjuvlyssna på den interna uppgörelsen mellan två personer som rör sig mellan hyllorna, medan bibliotekets verkliga besökare blir statister i

det osynliga dramat. Samma teknik används här, i barnföreställningen "Hemligt" som skapats med inspiration från verkliga dagböcker skrivna av elvaåringar.

I ett inledande flöde av röster får barnen komma till tals, när de beskriver vad de gillar bäst i livet. Godis, marängsviss och Netflix förstås, men också fred, rättvisa och feminism. För manus står dramatiker Alexandra Loonin som arbetat med dokumentärt material förut, senast i Malmö Stadsteaters och Cirkus Cirkörs collagepjäs "Movements".

Snart utkristalliserar sig tre röster i rummet. Det är Sanne, Malin och Oskar som gör upp planer för helgen och under det glada sorlet rör sig mörka tankar och känslor av självförakt, svartsjuka och skam. Via hörlurarna tar vi del av såväl det som sägs som det som tänks och skrivs i det fördolda och kontrasten mellan de glada ansiktena och den mörka undertexten är effektfull och gripande.

Intrigen som sådan är förhållandevis enkel och utan egentliga överraskningar. Vad som slår an är i stället utförandet som bärs inte bara av den smarta tekniken utan också i hög grad av skådespelarna som med knivskarp precision gestaltar barnens lager av känslor. Det är ingen tvekan att detta är ett drama på blodigaste allvar, i en elvaårings värld.